

The image features a grid of lit red candles. A central rectangular area is dimmed and contains white text. The candles are arranged in a grid pattern, with the central area being a 6x6 grid of dimmed candles. The text is centered within this dimmed area.

**PLANS DE
CIMETIERES**

LOIS DE DEUIL

PRIERES

LES REGLES DE DEUIL

CHAPITRE I : Règles relatives à l'agonisant

1) L'agonisant est considéré comme vivant à tous les égards et, par conséquent, il est interdit de provoquer sa mort de quelque manière, même s'il ne lui reste que quelques minutes à vivre.

2) Il est également interdit de le toucher si ce geste peut lui être fatal. Quiconque le fait, sera considéré comme un assassin. Nos sages le comparaient à une veilleuse vacillante qui s'éteindrait sitôt qu'on la touchât.

3) Il faut veiller à ne pas crier, ni pleurer devant l'agonisant, ce qui est synonyme de peines et souffrances. Celui qui ne se retient pas devra sortir de la chambre.

4) Ceux qui se tiennent au chevet de l'agonisant se doivent de réveiller leur cœur au repentir, et de méditer sur le verset suivant : « Qu'est-ce que l'homme que tu t'en soucies ? L'être humain que tu tiennes compte de lui ? ». (Psaume 144 verset 3).

5) On a l'usage d'appeler un rabbin ou une personne pieuse pour assister l'agonisant, et pour dire devant lui les prières de circonstance et le Chémâ.

6) Si le décès est très proche et que l'on ne dispose que de très peu de temps, on lit les Psaumes 91, 121 et 130, ainsi que Ana BécoaH' « de grâce par la force, etc. ». Le psaume 91 est, par excellence, celui que l'on dit contre les forces du mal. Dans le Psaume 121, on appelle Dieu à notre protection dans ce monde et le monde futur. Le Psaume 130 est celui dans lequel on invoque Dieu pour toutes les difficultés. Il est d'ailleurs d'usage de le dire pendant les dix jours de pénitence. Le Chabat, on ajoute le Psaume 92 : Psaume du Chabat. On le récite pour que la famille tienne compte du Chabat et ne laisse pas la peine se déchaîner dans ce jour sacré. (Gecher aH'aïm, chapitre 2 § 3, tome 1).

PSAUME 91

צא א יֵשֶׁב בְּסֶטֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: ב אֲמֹר
 לַיהוָה מַחְסֵי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי: ג כִּי הוּא
 יִצִּילֵךְ מִפֶּחַ יִקְוֶשׁ מִדְּבַר הַגּוֹת: ד בְּאֲבָרְתוֹ וַיִּסֶּךְ לְךָ
 וְתַחַת-כַּנְפָיו תִּחְסֶה צִנְה וְסִחְרָה אֲמָתוֹ: ה לֹא-
 תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחִץ יְעוֹף יוֹמָם: ו מִדְּבַר בְּאֵפֶל
 יִהְלֶךְ מִקָּטָב יִשׁוּד צְהָרִים: ז יִפֹּל מִצִּדֶּךָ אֱלֹפָה
 וּרְבִבָה מִיַּמִּינֶךָ אֱלֹיֶךָ לֹא יִגָּשׁ: ח רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְטֵי וְשִׁלַּמְתָּ רַשָּׁעִים תִּרְאֶה: ט כִּי-אַתָּה יְהוָה
 מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שַׁמְתָּ מְעוֹנֶךָ: י לֹא-תֵאָנֶה אֱלֹיֶךָ רַעַה
 וְנִגַּע לֹא-יִקְרַב בְּאֵהֶלְךָ: יא כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה-לְךָ
 לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל-דַּרְכֶיךָ: יב עַל-כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן-
 תִּגַּף בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: יג עַל-שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם
 כְּפִיר וְתַנִּין: יד כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהּ אֲשַׁגְּבֶהּ
 כִּי-יִדַע שָׁמַי: טו יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהּ עִמּוֹ-אֲנֹכִי בְצָרָה
 אֲחַלְצֶהּ וְאֲכַבְּדֶהּ: טז אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהּ וְאִרְאֶהּ
 בִּישׁוּעָתִי:

PSAUME 121

קבא א שיר למעלות אשא עיני אל-הרים
 מאין יבא עזרי: ב עזרי מעם יהוה עשה שמים
 וארץ: ג אל-יתן למוט רגלך אל-ינום שמרך:
 ד הנה לא-ינום ולא ישן שומר ישראל: ה יהוה
 שמרך יהוה צלך על-יד ימינך: ו יום השמש
 לא-יכבה וירח בלילה: ז יהוה ישמרך מכל-רע
 ישמר את-נפשך: ח יהוה ישמר-צאתך ובואך
 מעתה ועד-עולם:

PSAUME 130

קל א שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה:
 ב אדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול
 תחנוני: ג אם-עונות תשמריה אדני מי יעמד:
 ד כי-עמך הסליחה למען תורא: ה קויתי יהוה
 קוטה נפשי ולדברו הוחלתי: ו נפשי לאדני
 משמרים לבקר שמרים לבקר: ז יחל ישראל אל-
 יהוה כי-עם-יהוה החסד והרבה עמו פדות:
 ח והוא יפדה את-ישראל מכל עונותיו:

PSAUME 92
(Se lit le Chabbat)

צב א מזמור שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: ב טוֹב לְהַדוֹת
לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: ג לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ
וְאִמּוֹנְתְךָ בַּלַּיְלוֹת: ד עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נֹבֵל עָלַי הַגִּיזוֹן
בְּכַנּוֹר: ה כִּי שָׁמַחְתָּנִי יְהוָה בַּפַּעֲלֶךָ בַּמַּעֲשֵׂי
יְדֶיךָ אֲרַנֵּן: ו מֵהִגְדִּלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוֹ
מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: ז אִישׁ־בַּעַר לֹא יִדַע וְכִסִּיל לֹא־יִבִין
אֶת־זֹאת: ח בַּפֶּרֶחַ רִשְׁעִים אֲכַמוּ יַעֲשֹׁב וַיִּצְיֹצוּ כָל־
פְּעֻלֵי אוֹן לְהַשְׁמַדֵם עַד־יְעַד: ט וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלַם
יְהוָה: י כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבֹיךָ
יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָל־פְּעֻלֵי אוֹן: יא וְתָרַם כְּרָאִים
קִרְנֵי בְּלָתֵי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: יב וְתַבַּט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי
בְּקָמִים עָלַי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנֵּי: יג צְדִיק כַּתְּמַר
יִפְרַח כְּאֲרוֹז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָה: יד שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה
בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: טו עוֹד יִנּוּכוּן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: טז לְהַגִּיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָה
צוּרֵי וְלֹא־עֹלְתָה כְּתִיב עֹלְתָה בּוֹ:

7) Au moment de l'expiration de l'âme, on prononcera :

1 fois : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

3 fois : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

7 fois : יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים

1 fois : יְהוָה מְלֻךְ. יְהוָה מְלֻךְ. יְהוָה יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד

8) Au moment où l'un des proches lui ferme les yeux et lui recouvre le visage : יְהוָה אֱמַת וְשָׂמוּ אֱמַת וּמָשָׂה אֱמַת וְתוֹרְתוֹ אֱמַת

9) On a l'habitude d'ouvrir les fenêtres au moment de l'envol de l'âme, et aussi de jeter l'eau qui se trouve dans les récipients, car sa consommation pourrait être dangereuse.

CHAPITRE II : Après le décès

1) Dès que le décès survient, il faut aviser immédiatement l'opérateur funéraire de votre choix, pour l'organisation des obsèques (prières, veillées, toilette rituelle, inhumation).

2) Après avoir allongé, avec précaution, le corps sur le sol, on procédera à son déshabillage. On l'enveloppera dans un drap blanc de sorte qu'aucune partie du corps ne soit visible.

3) Il faudra veiller à ce que ses mains restent ouvertes et bien placées le long du corps : la main droite du côté droit et la gauche du côté gauche. Sa bouche sera fermée. On le placera de manière à ce que ses pieds soient dirigés vers la sortie de la pièce.

4) Dès le décès et jusqu'à l'inhumation, les personnes suivantes sont appelées Onèn « affligées » : père, mère, fils, fille, frère, sœur et conjoint de la défunte ou conjointe du défunt. Il faudra s'endeuiller pour un frère ou une soeur né(e) de son père ou de sa mère. Pour une soeur, qu'elle soit ou non mariée. Dès lors, il est interdit à ces personnes de se laver, de se frictionner, de manger de la viande, de boire du vin, de prendre un bain, de mettre des habits neufs, de se raser la barbe ou de se couper les cheveux, d'avoir des rapports conjugaux, de travailler, de participer à une fête, de se parfumer et de saluer quiconque. Toutefois, si quelqu'un les salue, elles devront répondre tristement, et si possible par allusions, par signes.

(Aroukh Achoul'han, Yore Déâ, chapitre 34, § 7 et suivants.)

5) Ce statut, l'exempt de toutes les miçvot positives de la Tora ou d'ordre rabbinique. Il ne dit pas la bénédiction de moçi (sur le pain) ou Birkat Amazone (actions de grâces après le repas). Toutefois, il lui faudra se laver les mains avant de consommer du pain, mais sans dire la bénédiction. Le Onèn ne fera pas de zèle et ne s'imposera pas la lecture du Chémâ. Cependant, il devra respecter tous les commandements négatifs

6) Le Onèn ne dit pas non plus les bénédictions du matin. Toutefois, après l'enterrement, il pourra réciter les bénédictions du matin tout au long de la journée y compris la bénédiction de la Tora. S'il s'en souvient le soir après l'office de ârvit, il pourra dire toutes les bénédictions du matin sauf celle de la Tora car il s'en est acquitté par la bénédiction de A-avat ôlam de la prière du soir.

7) Celui qui perd un proche un Chabat ou un vendredi et que celui-ci n'a pu être enterré, n'applique pas les règles de Onèn Chabat. Il lui est même permis de dire Kadich pendant Chabat. Dans ce cas, il fera la prière de moça-é Chabat à compter du plag AminH'a et récitera la havdala (sans bougie ni plante odorante) après sa prière. S'il n'a pas encore récité la havdala et que Chabat est déjà sorti, il pourra manger sans havdala.

8) Il est d'usage d'allumer une veilleuse, symbole de l'âme envolée, près de la tête. Toutefois, si plusieurs personnes de la famille sont présentes, elles peuvent allumer une lumière.

9) Il est également d'usage de lire les Psaumes à proximité du défunt, au moins un livre entier de cent cinquante Psaumes, rachat de l'âme.

10) on a également l'habitude de recouvrir les miroirs de la maison. En effet, il nous est interdit de contempler alors que le mort est devant soi.

CHAPITRE III : Règles relatives au respect du mort

1) C'est le moment de rappeler et d'informer que l'on doit veiller à l'honneur et au respect du défunt. Cela signifie qu'à proximité du mort, il est interdit de :

- Parler
- Discuter
- Manger, boire, dormir
- Lire un journal
- Ou faire ce qui aurait une quelconque ressemblance.

A plus forte raison, il est interdit de plaisanter ou se comporter avec légèreté. Si nos sages ont imposé de cacher les franges du Talith Katan devant un mort, c'est pour ne pas raillier le mort qui ne peut pratiquer aucune Miçva.

2) Tout ce qui est lu ou étudié en son honneur (Psaumes, livre des lamentations, etc.) sera bénéfique à l'élévation de son âme.

3) Les membres de la 'Hevra Kadicha se doivent de veiller au respect du défunt. Avant de commencer la toilette rituelle ils demandent Mé'hila (pardon) et effectuent la toilette avec bienfaisance, patience et attention du début jusqu'à la fin.

4) Les sages interdisent l'autopsie et le prélèvement de toute partie du corps. La famille veillera au respect du défunt en s'opposant éventuellement avec énergie à ces actes, en faisant opposition à l'autopsie auprès des autorités compétentes (les directions des hôpitaux).

5) L'incinération est formellement interdite.

CHAPITRE IV : L'inhumation

1) Dès que la toilette rituelle est terminée, on placera le corps dans le cercueil.

2) Avant la fermeture du cercueil, la famille et les proches demandent Mé'hila (pardon).

4) Les endeuillés prononcent le Kaddich « De'hou atid ». Ce Kaddich spécial est prononcé par les sépharades le jour du 9 Av ou après un enterrement, sauf les jours où il n'y a pas de Ta'hanounim (supplications).

5) Ensuite le rabbin prononcera une Hachkaba (prière de salut du disparu) et les paroles suivantes : Bila' hamaveth (que la mort soit abolie). On termine par les condoléances.

6) A la sortie du cimetière, on se lave les mains sans s'essuyer.

7) Au retour du cimetière, les endeuillés prennent leur premier repas « Séoudat havraa » (repas de condoléances). Assis par terre, on leur lave les mains (Nétilat Yadaïm, ablution des mains) et on leur donne du pain pour faire Moçi. Après ce repas, les endeuillés procèdent au Birkat Amazone (Actions de grâce).

8) L'endeuillé, dès son retour du cimetière ne peut manger son premier repas à partir d'ingrédients lui appartenant. C'est donc une miçva pour les enfants, les voisins ou les amis de s'en occuper et d'apporter un mets de chez eux. Dans le cas où il n'aurait ni ami ni voisin ou qu'il se trouve seul dans la ville, il lui sera permis de consommer un mets lui appartenant. Cette règle ne concerne que le premier repas, mais pour les suivants, il lui sera permis de consommer toute nourriture lui appartenant.

9) Si l'on est amené à réciter Birkat Amazone à la maison de l'endeuillé et que l'on est trois hommes, il faudra faire Zimoun :

נְבָרְךָ מְנַחֵם אֲבֵלִים שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ : *le récitant*
בְּרוּךְ מְנַחֵם אֲבֵלִים שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ , וּבְטוֹבוֹ
on répond
הַגְּדוֹל חַיֵּינוּ : *le récitant répète*

On récite ensuite Birkat Amazone jusqu'à « TaH'aziréna lim-koma bim-éra véyaménou » et on poursuit :

CHAPITRE VI : Règles relatives au deuil

1) Pour le père et la mère, le deuil dure 12 mois. Pour les autres (fils, fille, frère, sœur, conjoint), 30 jours. Les petits-enfants, oncles, tantes, neveux ou parents plus éloignés ne doivent pas être en deuil et ce, même s'ils souhaitent s'associer à la peine.

2) Celui qui perd un proche et apprend la nouvelle alors qu'il n'a pas encore eu le temps de faire sa prière du matin ou de mettre ses téfilline, s'abstiendra de le faire ce jour-là y compris après l'enterrement. Le lendemain, il mettra ses téfilline après le lever du soleil. Toutefois, en cas de décès qui survient par exemple dimanche et d'un enterrement lundi, l'Onèn peut mettre ses téfilline lundi, le jour de l'enterrement, mais discrètement et sans réciter la bénédiction, en vertu du principe, en cas de doute abstiens-toi de prononcer le Nom sacré.

3) Pendant la période des 7 jours de deuil il sera interdit à l'endeuillé de : se laver, se frictionner, travailler, se chausser de cuir et avoir des relations conjugales. (Pour plus de détails concernant ces points se reporter au Yalkout Yossèf tome 7 chapitre 12).

4) Il est interdit, durant cette période, de saluer quelqu'un, de laver son linge et le repasser. On dormira sur un matelas que l'on mettra par terre. On devra s'asseoir soit sur un tabouret, soit sur le sol ou sur un tapis.

5) Pendant le Chabat qui se trouve dans la période des sept jours, l'endeuillé poursuit les interdits qui ne sont pas visibles tels que se laver, avoir des relations conjugales ou étudier la Tora (une étude réjouissante). Par contre, les interdits ostentatoires sont écartés. Ainsi il est permis de porter des chaussures de cuir et se changer de vêtement (mais pas les sous-vêtements) en l'honneur du Chabat. L'endeuillé n'a pas le droit de se laver entièrement la veille de Chabat à l'exception du visage, des mains et des pieds à l'eau froide.

6) Durant cette période, il est interdit de participer à une fête, d'écouter de la musique ou des chansons.

7) L'endeuillé peut se raser après les 30 jours, mais, pour le décès d'un père ou d'une mère, il faut attendre que l'entourage demande de le faire.

8) L'endeuillé ne changera pas ses habits avant le 7ème jour, à la fin du deuil, après le cimetière, excepté le Chabat.

9) Il est d'usage que l'endeuillé ne consomme ni viande, ni vin durant les 7 jours de deuil, excepté le Chabat.

10) Pour un enfant de moins de 30 jours, la déchirure et le deuil ne doivent pas être observés. Si la mort survient au-delà du 30ème jour, le deuil est identique à celui observé par le décès d'un adulte.

CHAPITRE VII : Règles fixant les limites du deuil

1) La période de deuil s'étend sur 12 mois et se divise en 3 périodes :

- Les 7 jours (chivâ)

Cette période commence le jour de l'enterrement (avant le coucher du soleil) et s'achève le 7ème jour, à condition qu'un jour de fête (yom tov) ne vienne pas couper cette période (dans ce cas, consulter le Rabbin). Durant cette période, il est interdit pour l'endeuillé de travailler, faire la lessive, toilette, porter des chaussures en cuir, avoir des rapports conjugaux, saluer et d'étudier la Torah. A la fin des 7 jours, on dit aux endeuillés :

לֹא יָבוֹא עוֹד שְׂמֵשֶׁךְ וְיִרְחֹךְ לֹא יֵאָסֵף כִּי יִהְיֶה יְהִי לְךָ
לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוֹ יָמֵי אָבְלֶיךָ: כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוֹ תִּנְחַמְנוּ כִּן
אֲנָכִי אֲנַחֲמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמּוּ:

- Les 30 jours (chlochim)

Cette période commence le jour de l'enterrement (avant le coucher du soleil) et s'achève le 30ème jour, à condition qu'un jour de fête (yom tov) ne vienne pas couper cette période (dans ce cas, consulter le Rabbin). Durant cette période, il est interdit pour l'endeuillé de se couper les cheveux, se raser la barbe et se réjouir.

- L'année

Pour le père et la mère, les interdits des 30 jours s'appliqueront durant 12 mois. C'est une miçva pour un fils d'officier durant la première année de deuil s'il lit couramment. Il est également souhaitable qu'il monte lire la haftara le Chabat. S'il ne lit pas couramment il montera Machlim et une autre personne lira la haftara. C'est également une miçva de dire Kadich. Le Kadich à Israël est très important pour l'élévation de l'âme du défunt.

2) Pour la clôture des 3 périodes précitées, on se rend sur la tombe du défunt.

3) Il est conseillé de jeûner pour l'anniversaire du décès du père ou de la mère, sauf les jours où on ne dit pas les Ta'hanounim (supplications).

4) On a l'habitude de poser la pierre tombale rapidement, après les 7 jours. Sauf, cas de force majeure, ou contre indication.

CHAPITRE VIII : Le cas du Cohen

1) La Thora défend au « Cohen » de toucher un mort ou de se trouver sous le même toit. Un « Cohen » ne devra, en aucune circonstance, s'approcher à moins de 2 mètres d'un mort ou d'une tombe. Si ce « Cohen » est un proche parent du défunt (père, mère, fils, fille, épouse et sœur non mariée), il doit se rendre impur entre le décès et l'inhumation, mais non pas par la suite.

CHAPITRE IX : La veilleuse

1) Il est préférable, pour l'élévation de l'âme du défunt, de laisser brûler dans sa maison, durant 7 jours de deuil, une veilleuse.

CHAPITRE X : Prières au domicile

1) Durant la période des 7 jours, on a l'habitude de rassembler un minyane (dix hommes juifs et adultes) dans la maison du défunt, afin de célébrer les offices quotidiens, de préférence le soir.

2) La prière du matin faite dans une maison de deuil est identique à celle que l'on fait tous les jours à l'exception toutefois qu'on ne lit pas le vidouye (les supplications) et qu'on commence Ouva léçi-yone à partir de Véa-ata kadoch. Par contre s'il n'y a pas de minyane organisé à la maison de l'endeuillé et que celui-ci se déplace à la synagogue pour les offices pour dire Kadich, faire la Kédoucha et écouter Barekhou, on dira les supplications à la synagogue comme à l'accoutumée. Si l'endeuillé vient à la synagogue la veille du septième jour pour faire MinH'a et Ârvit, et que l'assemblée est réunie pour la circonstance et vient écouter des paroles de Tora et des oraisons funèbres à la mémoire du défunt, on ne dit pas les supplications.

3) L'usage des communautés sépharades est de lire le Hallèl un jour de Roch H'odèch dans une maison de deuil. Toutefois, l'endeuillé lui-même ne récitera pas le Hallèl. Si le septième jour du deuil tombe Roch H'odèch, il est souhaitable que l'officiant et l'assemblée disent au préalable quelques versets de consolation juste après la répétition de la âmida telle que « Lo yavo ô chimchèkh » de façon à permettre à l'endeuillé de réciter la Hallèl en même temps que l'assemblée. A H'anouka, l'endeuillé dira le Hallèl complet avec bénédiction.

4) Lorsqu'on fait la prière de Moça-é Chabat dans la maison de l'endeuillé, celui-ci ôtera ses vêtements à l'issue de Chabat et dès la fin de l'office, il revêtira ses vêtements déchirés et ôtera ses chaussures de cuir. Si l'office du soir est fait avant la sortie des étoiles, il attendra la sortie des étoiles pour se changer.

CHAPITRE XI : Visite au cimetière

1) Le livre Nétivot Hamaarav rapporte la coutume de monter au cimetière les veilles de Roch 'Hodech, de Roch Hachana et Kippour, les jours de jeûne, le jour d'anniversaire du défunt. Celle de monter le vendredi est aussi répandue. En dehors de ces jours, on ne monte généralement pas les jours où l'on ne dit pas les Ta'hanounim (supplications). Ces coutumes diffèrent selon les régions, les communautés et les familles.

2) Une femme Nidda (en période de règles) ne doit pas aller au cimetière ni sur les tombes des çadikim ou celles de ses parents si elle doit passer par d'autres tombes. Durant la période des sept jours de purification elle peut s'y rendre quand bien même elle ne s'est pas encore trempée au Mikvé. D'après le Zohar, les femmes ne doivent pas accompagner du tout le défunt. Par contre elles peuvent se placer à l'entrée du carré et attendre le convoi sans toutefois l'accompagner.

3) Celui qui voit des tombes juives après une période de trente jours dit la bénédiction suivante :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ , אֲדוֹן הַכֹּל , הַיּוֹמָה וְיֵהִיָּה , אֲהַדְוֵנָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יֵצֵר אֶתְכֶם , שְׂהוּא תְקוּן, בְּעַל הַיְכֹּבֹת, וּבְעַל הַכַּחֲזוֹת כֹּלֵם

בְּדִין, וְזוֹן אֶתְכֶם בְּדִין, וְכִלְכַּל אֶתְכֶם בְּדִין, וְהַחֲזִיָּה אֶתְכֶם בְּדִין, וְאָסַף אֶתְכֶם בְּדִין, וְיוֹדַע מִסְפַּר כָּלְכֶם, וְעֵתִיד לְהַחְיֹתְכֶם וְלְהַקִּימְכֶם בְּדִין לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ , אֲדוֹן הַכֹּל , הַיּוֹמָה וְיֵהִיָּה , מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

CHAPITRE XII : La récitation du Kaddich

1) L'endeuillé doit dire Kadich durant une période de douze mois. On cesse de dire Kadich durant une semaine au début du douzième mois, puis on reprend jusqu'à la fin du douzième mois. Par contre, le Kadich fait après une étude occasionnelle ou fixe de Tora, peut être dit même durant cette semaine d'interruption. Après la fin du douzième mois, l'endeuillé peut cesser de dire Kadich même si l'année est embolismique (année à treize mois). Dire Kadich après cette période est permis mais facultatif.

CHAPITRE XIII : L'office commémoratif ou la Hazkara

1) Chaque année, à la date anniversaire du décès (et non de l'enterrement) en date hébraïque, on organisera un office à la mémoire du défunt nommé hazkara (souvenir). Il est coutume de jeûner le jour anniversaire pour ses parents (sauf Chabbat et fêtes). Il est coutume de se rendre à la synagogue le Chabbat qui précède la hazkara et d'y réciter le Kaddich à la mémoire du défunt.

עת שערי רצון

עת שערי רצון להפתח יום אהיה כפי לאל שוטח אנא
זכור נא לי ביום הוכח **עוקד והנעקד והמזבח**

באחרית גסה בסוף העשרה הבן אשר נולד לה משרה
אם נפשה בו עד מאד נקשרה קום העלהו לי לעולה
ברה על הר אשר כבוד לה זורח **עוקד והנעקד והמזבח**

אמר לשרה כי חמודה יצחק גדל ולא למד עבודת שחק
אלה ואורהו אשר לו אל חק אמרה לכה אדון אבל אל
תרחק ענה יהי לבך באל בוטח **עוקד והנעקד והמזבח**

שחר והשפים להלה בבקר ושני נעריו ממתי השקר יום
השלישי נגעו אל חקר וירא דמות כבוד והוד ויקר עמד
והתבונן להמשח **עוקד והנעקד והמזבח**

ידעו נעריו כי קראם לאמר אור הראיתם צץ בראש הר
המר ויאמרו לא נחזה רק מהמור ענה שבו פה עם
משולים לחמור ואני והנער להשתטח **עוקד והנעקד**

והמזבח

הלכו שניהם לעשות במלאכה ויענה יצחק לאביו ככה
אבי ראה אש ועצי מערקה איה אדני שיה אשר פהלכה
האת ביום זה דתה שוכח **עוקד והנעקד והמזבח**

ויענה אביו באל חי מחסה כי הוא אשר יראה לעולה
השה דע כל אשר יחפץ אלהים יעשה נבנה בני היום
לפניו כפסא אז יאמיר זבח והזובח **עוקד והנעקד והמזבח**

2 - CEREMONIE DE L'ENTERREMENT

דָּפְקוּ בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמִים לְפָתַח הַבַּיִת לְהַזְבִּיחַ וְאָב לְזַבַּח קוֹיִם
לְאֵל וּבְרַחֲמָיו לְבַטֵּחַ וְקוֹיִי יְיָ יִסְלִיפוּ כַח דָּרָשׁוֹ בְּנִחְלַת
אֵל לְהַסְתַּפֵּחַ **עוֹקֵד וְהַנְּעָקָד וְהַמְזַבֵּחַ**

הַכִּיִן עֲצֵי עוֹלָה בְּאוֹן וְחִיל וַיַּעֲקֹד יִצְחָק כְּעָקְדוֹ אֵיל וַיְהִי
מְאֹר יוֹמָם בְּעֵינָם לֵיל וְהַמּוֹן דָּמְעָיו נוֹזְלִים בְּחִיל עֵינָיו
בְּמַר בּוֹכָה וְלֵב שְׂמֵחַ **עוֹקֵד וְהַנְּעָקָד וְהַמְזַבֵּחַ**

שִׁיחוּ לְאַמִּי כִּי שְׂשׂוֹנָה פָּנָה הַבַּיִת אֲשֶׁר יִלְדָה לְתַשְׁעִים
שְׁנָה הִיא לְאֵשׁ וּלְמַאֲכָלֶת מָנָה אָנָּה אֲבִקֵּשׁ לָהּ מִנַּחֵם אָנָּה
צַר לִי לְאֵם תְּבַכֶּה וְתַתִּיפֹחַ **עוֹקֵד וְהַנְּעָקָד וְהַמְזַבֵּחַ**

מִמַּאֲכָלֶת יְהִמָּה מִדְּבָרֵי נָא חֲדָדָה אָבִי וְאֵת מְאֹסְרֵי חַיִּים
וְעַת יִקֹּד יְקוּד בְּבִשְׂרֵי קֹחַ עֲמֹה הַנְּשֹׂאָר מֵאֲפָרֵי
וְאָמַר לְשָׂרָה זֶה לִיצְחָק רִיחַ **עוֹקֵד וְהַנְּעָקָד וְהַמְזַבֵּחַ**

וַיְהִימוּ כָּל מְלֹאכֵי מִרְכָּבָה אוֹפֵן וְשָׂרָף שׂוֹאֲלִים בְּנִדְבָה
מִתַּחֲנָנִים לְאֵל בְּעַד שָׂר צָבָא אָנָּה תָּנָה פְּדִיּוֹם וְכֹפֵר הָבָה
אֵל נָא יְהִי עוֹלָם בְּלִי גֵרַח **עוֹקֵד וְהַנְּעָקָד וְהַמְזַבֵּחַ**

אָמַר לְאַבְרָהָם אָדוֹן שְׂמִים אֵל תִּשְׁלַחָה יָד אֶל שְׂלִישׁ
אוֹרִים שׁוּבוּ לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי מִתְנַנִּים יוֹם זֶה זְכוּת לְבָנֵי
יְרוּשָׁלַיִם בּוֹ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים אָנִי פּוֹתַח **עוֹקֵד וְהַנְּעָקָד**

וְהַמְזַבֵּחַ

לְבָרִיתְךָ שׁוֹכֵן זְבוּל וְשִׁבְעָה זְכָרָה לַעֲדָה סוֹעֶרָה וּנְגוּעָה
וְשָׁמַע תְּקִיעָה תּוֹקְעָה וְתַרְוִיעָה וְאָמַר לְצִיּוֹן בָּא זְמַן
הַיְשׁוּעָה יְבוֹן וְאַלְהֵיהָ אָנִי שׁוֹלֵחַ **עוֹקֵד וְהַנְּעָקָד וְהַמְזַבֵּחַ**

יגדל אלהים חי

נמצא ואין עת אל מציאותו	יגדל אלהים חי וישתבח
נעלם וגם אין סוף לאחדותו	אחד ואין יחיד כייחודו
לא נערף אליו קדשתו	אין לו דמות הגוף ואינו גוף
ראשון ואין ראשית לראשיתו	קדמון לכל דבר אשר נברא
יורה גדלתו ומלכותו	הנו אדון עולם לכל נוצר
אל אנשי סגלתו ותפארתו	שפע נבואתו נתנו
נביא ומביט את תמונתו	לא קם בישראל כמשה עוד
על יד נביאו נאמן ביתו	תורת אמת נתן לעמו אל
דתו לעולמים לזולתו	לא יתליף האל ולא ימיר
מביט לסוף דבר בקדמתו	צופה ויודע סתרינו
נותן לרשע רע כרשעתו	גומל לאיש חסיד כמפעלו
לפדות מחבי קץ ישועתו	ישלח לקץ ימים משיחנו
כרוף עדי עד שם תהלתו	מתים יחיה אל ברב חסדו

בן אדמה

בן אדמה יזכר במולדתו כי לעת קץ ישוב ליוולדתו "קיום והצלחה!" אמרו לכן חמש מעלותיו עולים עלות שמש בין שדי אם ישכב ואל ימש צוארי אב יקח למרפבתו. מה תאיצון מוסר לכן עשר? עוד מעט קט יגדל וינסר דברו לו "חן חן" ויתבשר שעשוועיו – יולדיו ומשפחתו. מה נעימים ימים לכן עשרים קל כעפר דולג עלי הרים בז למוסר, לועג לקול מורים יעלת חן חבלו ומלכתו. בן שלשים נפל ביד אשת קם והביט – הנו בתוך רשת! אלצוהו סביב בני קשת משאלות לב בניו ולב אשתו. נע ונכנע משיג לארבעים שש בחלקו – אם רע ואם נעים רץ לדרך ויעזב רעים על עמלו יעמד במשמרתו. בן חמשים יזכר ימי הבל יאבל כי קרבו ימי אבל בז בעיניו את כל יקר תבל כי יפחד פן קרבה עתו. שאלו: מה היה לכן ששים? אין בעציו בדים ושרשים כי שרידיו דלים ונחלשים לא יקומון אתו במלחמתו. אם שנותיו נגעו אלי שבעים אין דבריו נראים ונשמעים רק למשא יהיה עלי רעים מעמס על נפשו ומשענתו. בן שמונים טרח עלי בניו אין לבבו עמו ולא עיניו בוז ולעג לבנו ולשכניו ראש בכוסו גם לענה פתו. אחרי זה כמת יהי נחשב אשרי איש נחשב כגר תושב אין בלבבו רעיון ולא מחשב רק באחרית נפשו ומשפחתו.

בר יוחאי

שָׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ
 נִמְשַׁחְתָּ מִמֵּדַת הַקֹּדֶשׁ
 חֲבוּשׁ עַל רֵאשִׁיךָ פְּאַרְךָ
 יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בָּרַחְתָּ
 שָׁם קִנִּיתָ הוֹדָה וְהִדְרָה
 לַמּוֹדֵי יי הֵם לוֹמְדִים
 הֲלֹא הֵמָּה יוֹרוּךְ מוֹרֶיךָ
 עֲלִיתָ לְלִקוּט בּוֹ מְרַקְחִים
 נַעֲשֵׂה אָדָם נְאֻמֵּר בַּעֲבוּרְךָ
 וּבְמִלְחָמָת אֵשׁ דַּת הַשְּׁעָרָה
 שְׁלַפְתָּ נֶגֶד צוֹרְרֶיךָ
 הִגַּעְתָּ לַפְּנֵי אֲרִיָּה לִישׁ
 תְּשׁוּרֵי וּמֵי יְשׁוּרָה
 קוֹ יְרוּק מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים
 קִשְׂרֶת קִשְׂרֵי שִׁ"ן קִשְׂרֵיךָ
 הַשְּׁקִפְתָּ לְכַבּוּדוֹ פְּנִימָה
 אֶת כְּרוּב מִמֶּשַׁח זֵיו אוֹרְךָ
 יֵרֵאת מְלַהֲבִיט כִּי רַב לָהּ
 נִמְתָּ עֵינַי לֹא תִשׁוּרָה
 אֲשֶׁרֵי הָעַם הֵם לוֹמְדֵךָ
 לְבוּשֵׁי חֲשׁוֹן תִּמְחִיָּה וְאוֹרֶיךָ

בר יוחאי נִמְשַׁחְתָּ אֲשֶׁרֶיךָ
 בר יוחאי שָׁמֹן מִשַּׁחַת קֹדֶשׁ
 נְשֹׂאתָ צִיץ בְּזֶרֶק הַקֹּדֶשׁ
 בר יוחאי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּתָּ
 בְּמַעֲרַת צוּרִים שְׁעִמְדָתָּ
 בר יוחאי עֲצִי שְׁטִים עוֹמְדִים
 אֹרֶם מְפֹלָא אֹרֶם הִיקוּד הֵם יוֹקְדִים
 בר יוחאי וְלִשְׁדָּה תַפּוּחִים
 סוּד תוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים
 בר יוחאי נְאֻזְרָת בְּגָבוּרָה
 וְחֶרֶב הוֹצֵאתָ מִתַּעֲרָה
 בר יוחאי לְמָקוֹם אֲכַנִּי שִׁישׁ
 גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל עֵינַי
 בר יוחאי בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים
 שְׁבַע שְׁבָתוֹת סוּד חֲמִשִּׁים
 בר יוחאי יו"ד חֲכָמָה קְדוּמָה
 לֵב נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה
 בר יוחאי אֹרֶם מְפֹלָא רוּם מַעֲלָה
 תַעֲלוּמָה וְאַיִן קוֹרָא לָהּ
 בר יוחאי אֲשֶׁרֵי יוֹלְדָתָהּ
 וְאֲשֶׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוּדָה

6 - CEREMONIE DE L'ENTERREMENT

A l'intérieur du cimetière, il faut lire le Psaume 91 pendant que le cortège se dirige vers l'emplacement réservé au défunt. Pour une femme, il faut lire «Echète 'Hayile». Ensuite on poursuivra :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹהוּ בַעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָהּ. מְלֹךְ מַמְיֵת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמַן אֶתְּךָ
לְהַחְיֹת מֵתִים:

En descendant le cercueil dans la fosse, on lit deux fois :

אָנָּה בָּכַח גְּדוּלַת יְמִינְךָ. תַּמִּיר צְרוּרָה: קַבַּל רַחֲמֶיךָ, עֲמֵךְ, שְׂגָבְנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא:
נָא גְבוּר. דוֹרְשֵׁי יַחֲדָנְךָ. כְּכַבַּת שְׁמַרְם: בְּרַחֲמֵי טַהֲרָם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תְּמִיד גְּמִלָּם:
חֲסִין קְדוֹשׁ. בְּרוּב טוֹבְךָ. נִהַל עֲדָתְךָ: יַחֲדֵי גְאָה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קִדְשְׁךָ:
שׁוֹעֲתֵנוּ קַבַּל. וְשִׁמְעַ צְעָקָתֵנוּ. יוֹדַע תְּעִלּוּמוֹת: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

Puis le Rabbin jette les premières pelletées de terre sur le cercueil et dit :

כִּי עֶפֶר אַתָּה וְאֵל עֶפֶר תָּשׁוּב: וַיָּשֶׁב הָעֶפֶר עַל־הָאָרֶץ
כְּשֶׁהָיָה. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה:

ACCEPTATION DE LA SENTENCE

צְדִיק אַתָּה יְהוָה יְהוָה יֵאָדוּנָה. וַיִּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צְדִיק יְהוָה יֵאָדוּנָה יֵאָדוּנָה
בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחֲסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם.
וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: מִשְׁפָּטֵי יְהוָה יֵאָדוּנָה יֵאָדוּנָה אֱמֶת. צְדָקוֹ יַחֲדוּ: בְּאִשׁוֹר דְּבַר
מְלֹךְ שְׁלוֹטוֹן, וּמִי יֹאמֵר לוֹ מַה־תַּעֲשֶׂה: וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁבְּנוּ.
וְנִפְשׁוּ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ: הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוֹ, כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט. אֵל
אֲמוֹנָה וְאִין עוֹל, צְדִיק וַיִּשֶׁר הוּא: דִּין הָאֱמֶת. שׁוֹפֵט צְדָק וְאֱמֶת.
בְּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת. כִּי כָל מִשְׁפָּטֵי צְדָק וְאֱמֶת:

7 - CEREMONIE DE L'ENTERREMENT

Après l'enterrement, le Rabbin termine les prières de l'inhumation par les paroles de consolation :

בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח, וּמָחָה אֶדְנִי יְהוָה דְּמַעָה מֵעַל כָּל פְּנִים,
וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דָּבָר. יִחְיוּ מִתִּידָה
גְּבֻלְתִּי יְקוּמוּן, הַקִּיצוּ וּרְנְנוּ שְׁכֵנֵי עֶפְרָיִם כִּי טַל אֹרֶת טַלְתָּהּ,
וְאָרֶץ רַפְאִים תְּפִיל. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קְרָאֵנוּ.

Les assistants disent alors aux endeuillés :

תְּגַחֲמוּ מִן הַשָּׂמַיִם : «Que D.ieu vous console»

HACHKAVA POUR UN HOMME

**טוֹב שֵׁם מְשֻׁמֵן טוֹב. וְיוֹם הַמּוֹת מִיוֹם הַיְלָדוּ: סוֹף דְּבַר הַכֹּל
נִשְׁמָע. אֶת-הָאֱלֹהִים יִרָא, וְאֶת-מִצְוֹתָיו שְׁמֹר, כִּי-זֶה כָּל-
הָאָדָם: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד. יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכָּבוֹתָם:**

Pour un homme érudit, on dit d'abord les versets suivants :

**וְהַחֲכָמָה מֵאִין תִּמְצָא. וְאִיזָה מְקוֹם בְּיָנָה: אֲשֶׁרִי אָדָם מְצָא חֲכָמָה.
וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה: מָה רַב-טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ.
פְּעֻלַת לְחוֹסִים בָּהּ, נִגְדָה בְּנֵי אָדָם: מַה יִּקָּר חֲסִידְךָ אֱלֹהִים. וּבְנֵי
אָדָם, בְּצַל כְּנַפְיֶךָ יִחְסִיוּ: יְרוּיִן מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ. וְנַחַל עֲדֻנְיֶךָ תִּשְׁקֵם:**

**הַמְּרַחֵם עַל-כָּל-בְּרִיּוֹתָיו, הוּא יְחוּס וְיִחְמוֹל וְיִרְחַם
עַל נַפְשׁ רּוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל הַנֶּפֶטָר בְּשֵׁם טוֹב**

prénom, fils de...prénom de sa mère **מִן הָעוֹלָם**

HACHKAVA POUR UN HOMME

(suite)

Certaines communautés disent plutôt le passage suivant :

מְנוּחָה נְכוֹנָה בְּיִשְׁבָּה עֲלוֹנָה, בְּמַעֲלַת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, כְּזוּהַר
הַרְקִיעַ מְאִירִים וּמְזִהִירִים. וְחַלּוּץ עֲצָמִים, וּכְפָרַת אֲשָׁמִים,
וְהִרְחַקְתָּ פֶשַׁע, וְהִקְרַבְתָּ יִשְׁעַ, וְחַמְלָה וְחַנּוּנִיָּה, מִלְּפָנַי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה.
[pour un homme érudit, on ajoute] לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, בְּמִתְיָבְתָא דְאַבְיֵי וְרַבָּא,
שֵׁם תְּהָא מְנַת וּמְחִיצַת וְיִשְׁבֵּית נַפְשֵׁי הַשָּׁם
הַטוֹב *prénom, fils de...prénom de sa mère*

רוּחַ יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יִהְיֶה תְּנִיחוּנוּ בְּגֵן עֵדֶן, דְּאֵתְפֹטֵר מִן
עֲלָמָא הַדִּין, כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְרָא שְׂמִיָּא וְאַרְעָא.
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עָלָיו, וְיַחֲוֶם
וְיַחְמוֹל עָלָיו. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יִסְתִּירֵהוּ
בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֱהָלוֹ, לְחַזוּת בְּנַעַם יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה
וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ, וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ
יִשְׁקֵהוּ. וְיִצְרֹר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ, וְיִשִּׁים כְּבוֹד
מְנוּחָתוֹ, יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם, וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבֵא
שְׁלוֹם, יְנוּחוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתֵם. הוּלֵךְ נְכוּחוֹ: הוּא וְכָל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשׁוֹכְבִים עִמּוֹ, בְּכָלֵל הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוֹת, וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

HACHKAVA POUR UNE FEMME

Avant la Hachkava, il est d'usage de dire les versets suivants :

אִשֶּׁת חַיִל מִי יִמָּצָא. וְרַחוּק מִפְּנֵינִים מְכָרָה: שֶׁקָר הַחַן וְהַבֵּל
 הַיּוֹפִי. אִשָּׁה יְרָאת יְהוָה יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל יִתְהַלָּל: תְּנוּ לָהּ
 מִפְּרֵי יְדֵיהָ. וְיִהְלָלוּהָ בַשָּׁעֲרִים מִעֲשֵׂיהָ:

הַמְרַחֵם עַל-כָּל-בְּרִיּוֹתָיו, הוּא יְחוּס וְיַחְמוּל וְיִרְחַם
 עַל נַפְשׁ רוּחַ וְנַשְׁמָה שֶׁל הַנַּפְטָרֶת בְּשֵׁם טוֹב
 מִן הָעוֹלָם *prénom, fille de...prénom de sa mère* רוּחַ ה' תְּנִיחָנָה
 בְּגֵן עֵדֶן, הִיא וְכָל-בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה,
 בְּכֹלל הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן.

Certaines communautés disent plutôt le passage suivant :

רַחֲמָנָא דְרַחֲמָנוּתָא דִּילֵהּ הִיא, וּבְמִימְרָהּ אֶתְבְּרִיאוּ עֲלֵמֵיָא –
 עֲלֵמֵיָא הַדִּין וְעֲלֵמֵיָא דְאֵתִי, וּגְנִזוּ בֵּה צְדָקָנִיּוֹת וְחַסְדָּנִיּוֹת
 דְּעַבְדֵּן רַעוּתָהּ, וּבְמִימְרָהּ וּבִתְקִפָּהּ יֹאמֵר לְמִיעַל קַדְמוּהִי דְכֶרֶן נַפְשׁ
 הָאִשָּׁה הַכְּבוֹדָה וְהַצְנוּעָה וְהַנְּכַבֶּדֶת מֵרַת *prénom, fille de...prénom de sa mère*
 רוּחַ יְהוָה יִתְהַלָּל יִתְנַחֵם בְּגֵן עֵדֶן, דְּאֶתְפָּטַרְתְּ מִן עֲלֵמֵיָא
 הַדִּין, כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְרָא שְׂמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְלִיךְ בְּרַחֲמֵיּוּ יְחוּס
 וְיַחְמוּל עֲלֵיהָ, וְיִלְוֶהָ אֵלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם.
 כְּדַכְתִּיב: יְבֵא שְׁלוֹם, יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם. הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ: הִיא
 וְכָל-בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה, בְּכֹלל הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וְכֵן
 יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

HACHKAVA POUR UNE FEMME

Échèt H'ayil mi yimtsa véraH'ok mipéninim mikhra : Ché-kèr aH'èn vè-évèl ayofî. icha yir-ate adonaï i tite-alal : Ténou la mipéri vadé-a vi-alelou-a vaché-ârim ma-âssé-a :

Puis on continue :

HaméraH'èm âl kol bériyotav hou yaH'ous véyaH'mol viraH'èm âl nèfèch rouaH' oun-chama chèl haniftèrèt béchèm tov min aôlam (prénom, fille de...prénom de sa mère) RouaH' adonaï téniH'éna végane êdèn. Hi vékhol bénou yisrael hachokhévote îmah bikhlal araH'amim véasséliH'ote vékhèn yé-i ratsone véno-mar amèn.

Certaines communautés disent plutôt le passage suivant :

RaH'amana déraH'amanouta di lé i ouv-mèmré ite-béri-ou almaya âlma adèn véâlma déaté oug-naz bé tsade-kaniote véH'assdaniyote déâvdane réouté ouv-mèmré ouv-toukfé yémar lémé-âl kodamo-i doukhrane nèfèch a-icha akévoda vé-atsénouâ vé-anikhbédèt marate (prénom, fille de...prénom de sa mère) RouaH' adonaï téniH'éna végane êdèn. déite-pétarate mine âlma adèn kir-ôte éla-a maré chémaya véar-â. amélékh béraH'amav yaH'ouss véyaH'mol aléa, véyilavé éléa achalom véâl michkava yiyé chalom. kédikhtiv yavo chalom yanouH'ou âl michkévotam olèkh nékhoH'o. i vékhol bénote yisraël achokhévote îma bikhlal araH'amim véasséliH'ote vékhèn yé-i ratsone vénomar amèn.

HACHKAVA POUR UN HOMME

Pour un homme érudit, on dit d'abord les versets suivants :

VéaH'okhma méaïne timatsé. vé-éze mékom bina : Achré adam matsa H'okhma. véadam yafik tévouna : Ma rav touvékha achèr tsafane-ta liré-ékha. pa-âlta laH'ossim bakh négèd béné adam : Ma yakar H'assdékha élo-im. ouvne adam bét-sèl kénafékha yéH'éssayoune : Yirvéyoune midéchèn bétékha. vénaH'al âdanékha tachkèm :

Sinon, on commence ici :

Tov chèm michémèn tov véyom amavèt miyom ivaldo : Sof davar akol nichmâ èt aélo-im yéra vé-èt mitsvotav ché-mor ki-zé kol a-adam : Ya-âlézou H'assidim békhavode yéranénou âl michkévotam :

HACHKAVA POUR UN HOMME (suite)

HaméraH'èm âl kol bériyotav hou yaH'ous véyaH'mol
viraH'èm âl néfèch rouaH'oun-chama chèl haniftar béchèm tov
min aôlam (prénom, fils de...prénom de sa mère)

Certaines communautés disent plutôt le passage suivant à la place de la phrase précédente :

MénouH'a nékhona. bichiva êliona. béma-âlate kédochim oute-
orim. kézo-ar araki-a mé-irim qumaz-irim. véHîlouts âtsamim.
vékhaparate achamim. véar-H'akate pécha, véa-kravate yécha.
véH'èmla vaH'anina. milifné chokhèn méôna. véH'oulaka tava.
léH'ayé aôlam aba. cham té-é ménate oum-H'itsate vichivate
néfèch achèm atov amérouH'am (prénom, fils de...prénom de sa
mère)

Puis on continue :

RouaH' adonaï téniH'énou végame êdèn. déite-pétar mine âlma
adèn kir-ôte éla-a maré chémaya véar-â. mélèkh malkhé
amélakhim béraH'amav yéraH'èm âlav. véyaH'ouss véyaH'mol
âlav. mélèkh malkhé amélakhim béraH'amav yasstiré-ou vétsèl
kénafav ouv-sètèr a-olo laH'azote béno-âm adonaï oulvakèr bé-
ékhalo. oulkèts aya-mine ya-âmidéou. ouminaH'al âdanav
yachkéou. véyitsror bitsror aH'aïm nichmato. véyassim kavode
ménouH'ato. adonaï ou naH'alato. véyilavé élav achalom véâl
michkavo yiyé chalom. kédikhtiv yavo chalom yanouH'ou-âl
michkévotam olèkh nékhoH'o. ou vékhol béné yisraël acho-
khvim îmo bikhlal araH'amim véasséliH'ote vékhèn yé-i ratsone
véno-mar amèn.

HACHKAVOT RITE ASHKENAZE

Hachkaba pour un homme Ashkénaze (prière de salut de l'âme)

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים הַמְצֵא מְנוּחָה
נְכוֹנָה עַל כְּנִפְי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים
כְּזֹהר הַרְקִיעַ מְזַהְרִים אֶת נְשֻׁמַת (פב"פ) שְׁהֶלַךְ
לְעוֹלָמוֹ בְּעִבּוֹר (שפלוני) נִדְּב לְצַדִּיקָה בְּעַד הַזְכָּרַת
נְשֻׁמָתוֹ, לְכֵן בַּעַל הַרְחָמִים יִסְתִּירָהוּ בְּסֶתֶר כְּנִפְיוֹ
לְעוֹלָמִים וַיִּצְרֹר בְּצָרוֹר הַחַיִּים אֶת נְשֻׁמָתוֹ יְהוָה
הוּא נַחֲלָתוֹ וַיְנַוֵּחַ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבוֹ וְנֹאמֵר אָמֵן:

Hachkaba pour un femme Ashkénaze (prière de salut de l'âme)

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים הַמְצֵא מְנוּחָה
נְכוֹנָה עַל כְּנִפְי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים
כְּזֹהר הַרְקִיעַ מְזַהְרִים אֶת נְשֻׁמַת (פב"פ) שְׁהֶלְכָה
לְעוֹלָמָהּ בְּעִבּוֹר (שפלוני) נִדְּב לְצַדִּיקָה בְּעַד הַזְכָּרַת
נְשֻׁמָתָהּ, לְכֵן בַּעַל הַרְחָמִים יִסְתִּירָהּ בְּסֶתֶר כְּנִפְיוֹ
לְעוֹלָמִים וַיִּצְרֹר בְּצָרוֹר הַחַיִּים אֶת נְשֻׁמָתָהּ יְהוָה
הוּא נַחֲלָתָהּ וְתַנְוִיחַ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבָהּ וְנֹאמֵר
אָמֵן:

HACHKAVOT RITE ASHKENAZE

Hachkaba pour un homme Ashkénaze (prière de salut de l'âme)

El Male Rahamim shokhen ba'meromim Hamtze mènou'ha nekhona 'al kanfeï haShekhina bema'alot qedoshim outehorim Kezohar haraqi'a maz'hirim ett nishmat (prénom, fils de...) shehalakh le'olamo ba'avour nadav litzedaka be'ad hazkarat nishmato Lakhen ba'al hara'hamim Yastirèhou bèssèter k'nafav le'olamim Veyitzror bitzror ha'hayim ett nishmato Adonaï hou na'halato Véyanou'ah beshalom al mishkavo Venomar Amen

Hachkaba pour un femme Ashkénaze (prière de salut de l'âme)

El Male Rahamim shokhen ba'meromim Hamtze mènou'ha nekhona 'al kanfeï haShekhina bema'alot qedoshim outehorim Kezohar haraqi'a maz'hirim ett nishmat (prénom, fille de...) shehalekha le'olama ba'avour nadav litzedaka be'ad hazkarat nishmata Lakhen ba'al hara'hamim Yastirah bèssèter k'nafav le'olamim Veyitzror bitzror ha'hayim ett nishmata Adonaï hou na'halata Vétanou'ah beshalom al mishkavah Venomar Amen

KADDICH DU JOUR DE L'ENTERREMENT

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. (אָמֵן)

דְּהוּא עֲתִיד לְחַדְתָּא עֲלֵמָא, וְלֵאחָא מִתְיָא,
וְלִשְׁכְּלָא הֵיכְלָא, וְלִמְפָּרְק חַיֵּיָא, וְלִמְבַנְה קִרְתָּא
דִּירוּשְׁלַם, וְלִמְעַקֵּר פְּלַחְנָא נּוֹכְרָא מֵאַרְעָא, וְלֵאחְתָּבָא
פְּלַחְנָא יְקִירָא דְשְׁמֵיָא לְהִדְרָה וְזִיוָה וְיִקְרָה. (אָמֵן)
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֲלֵמָיָא יְתַבְרַךְ,
et béni à jamais tout le temps béni Son grand Nom Que soit

וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלָּל, שְׁמָהּ דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן)

לְעַלָּא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא
דְאַמִּירֵן בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן (אָמֵן)

תְּתַכְּלֵי חֶרְבָּא וְכַפְנָא וּמוֹתָנָא, וּמְרַעִין בִּישׁוּן יַעֲדֵי
מִנְנָא וּמִנְכּוֹן וּמַעַל עִמָּה יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה
וְשִׁינּוּבָא וְרַפּוּאָה וְגֵאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצָּלָה,
לָנוּ וְלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן)

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ,
וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

KADDICH DU JOUR DE L'ENTERREMENT

Yitgadal véyitkadach chéméh raba. *[amen]*

Déou âtid léadta âlma oulea'haa métayia oulechakhelala hékhala oulemifrak 'hayaya oulemévné karta dirouchlèm ouleméêkar poule'hana déélilaya méareâ ouleatava poule'hana yakira dichemaya léadréh vézivéh vikaréh *[amen]*

Bé'hayékhone ouvvyomékhone ouv'hayé dékhol beit yisrael, baâgala ouvizmane kariv, véimrou amen.

Yéhé chéméh raba mévarakh léâlam oulâlmé âlmaya yitbarakh, véyichtaba'h, véyitpaar, véyitromam, véyitnassé, véyithadar, véyitâlé, véyithalal, chéméh dékoudcha bérikh hou.

Léêla mine kol-birkhata, chirata, tichbé'hata véné'hamata daamirane béâlma, véimrou amen. *[amen]*

Titkélé 'hareba vékhafna oumotana oumarîne bichine ya'dé minana ouminkhone ouméâl âméh yisrael véimrou amen *[amen]*

Yéhé chélama raba mine chémaya, 'hayim, véssavâ, vichouâ, véné'hama, véchézava, ourfoua, ouguoula, oussli'ha, vékhapara, véréva'h véhaçala, lanou oulekhola-amo yisrael, véimrou amen. *[amen]*

Ôssé chalom bimromav, hou béra'hamav yaâssé chalom âlénou, véâl kol-âmo yisrael, véimrou amen. *[amen]*

KADDICH selon le rite Achkénaze

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתֵהּ
וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ.
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַומֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
וַשִּׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְאָמִירוֹן בְּעֵלְמָא. וְאָמְרוּ
אָמֵן:

Après une étude :

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמֵי דִיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמֵי דִי
תַּלְמֵי דִיהוֹן. וְעַל כָּל מֵאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרֵי תָא. דִּי
בְּאַתְרָא קֻדְשָׁא הָדִין וְדִי בְּכָל אֶתְרַ וְאַתְרַ. יְהֵא לְהוֹן
וּלְכוּן שְׁלֵמָא רַבָּא חֲנָא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אַרְיִכִין
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרָקְנָא מִן קַדָּם אָבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

KADDICH selon le rite Achkénaze

Yisgadal véyiskadach chémé rabo, béôlmo di véro khiroussé, véyamlikh malkhoussé bé'hayékhone ouveyomékhone ouve'hayé dékhol bèss yisroel baâgolo ouvizmane koriv, véimrou omen.

Yéhé chémé rabo mévorakh leâlam ouleâlmé ôlmayo yisborakh véyichssaba'h véyisspoar véyissromame véyissnassé véyissshadar véyissâlé véyissshalal chémé dékoudcho, bérikh hou léêlo mine kol birkhosso véchirosso, touchbé'hosso véné'hémosso, daamirone béôlmo, véimrou omen.

(Après une étude, on rajoute) : Âl yisroel véâl rabonone véâl talmidéone, véâl kol talmidé salmidéhone véâl kol mone déoskine béorayïssou di véasro kadicha hodène védi vékhol assar vaassar, yéhé léhone oulekhône chélo mo rabo, 'hino vé'hissdo véra'hamine vé'hayine arikhine oumezono révi'ho, oufourkono mine kodom avouhone devichemayo véaréô, véimrou omen. [omen]

Yéhé chélo mo rabo mine chémayo vé'hayim ôlénou véâl kol âmo yisroel, véimrou omen. [omen]

Ossé cholom bimromov hou yaâssé chalom ôlénou véâl kol yisroel véimrou omen. [omen]

KADDICH selon le rite Séfaraide

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא.
(אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרֵעוּתָהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. וְיִצְמַח פְּרֻקְנֵיהּ.
וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ.
(אמן)

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב
וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ **רַבָּא** מְבָרַךְ. לְעֵלַם וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא **יְתַבְּרַךְ**.
et que soit béni et à jamais pour toujours béni Son grand Nom Que soit

וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
(אמן)

לְעֵלְא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא. דְאִמְרִין
בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן.
(אמן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל-תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן.
דִּיתְבִּין וְעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קַדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי
בְּכָל-אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לְנָא וְלְהוֹן וְלְכוּן שְׁלָמָא חַנּוּא וְחַסְדָּא וְחַיֵּי
אַרְיֵי וּמְזוּזֵי רְוִיחֵי וְרַחֲמֵי. מִן קָדָם אֱלֹהָא מֵאֲרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאִמְרוּ אָמֵן.
(אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁזְבָּא
וְרַפּוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לְנוּ וְלְכָל-עַמּוּ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.
(אמן)

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל
כָּל-עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.
(אמן)

KADDICH selon le rite Séfarde

Yitgadal véyitkadach chéméh raba. [amen]

Béâlma di véra kireoutéh, véyamlikh malkhoutéh véyaçma'h pourkanéh vikarèv méchi'héh. [amen]

Bé'hayékhone ouvvyomékhone ouv'hayé dékhol beit yisrael, baâgala ouvizmane kariv, véimrou amen. [amen]

Yéhé chéméh raba mévarakh léâlam oulâlmé âlmaya yitbarakh, véyichtaba'h, véyitpaar, véyitromam, véyitnassé, véyithadar, véyitâlê, véyithalal, chéméh dékoudcha bérikh hou. [amen]

Léêla mine kol-birkhata, chirata, tichbé'hata véné'hamata daamirane béâlma, véimrou amen. [amen]

(Après une étude, on rajoute : Âl yisrael, véâl rabanane, véâl talmidéhone, véâl kol talmidé talmidéhone, déyatvine véâskine béoraïta kadichta, di véatra hadène védi vékhol-atar véatar, yéhé lana oulhone oulkhone chélama, 'hina, vé'hida, vé'hayé arikhé, oumzoné révi'hé, véra'hamé, mine kodam élaha maré chémaya véarea, véimrou amen. [amen])

Yéhé chélama raba mine chémaya, 'hayim, véssavâ, vichouâ, véné'hama, véchézava, ourfoua, ouguoula, oussli'ha, vékha-para, véréva'h véhaçala, lanou oulekhhol-amo yisrael, véimrou amen. [amen]

Ôssé chalom bimromav, hou béra'hamav yaâssé chalom âlénou, véâl kol-âmo yisrael, véimrou amen. [amen]